

Αἱ ἀνήκοντα θαλάσσιοι Ἀρχαὶ ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρόντος διατάγματος.

Ἡ ἡμερὶς ὁ Χρόνος ἐπισφραγίζεται ὡς ἀκόλουθος τῆς περὶ τῆς Βελγικῆς ὑποθέσεως πρακτικῆς τῆς.

„Επὶ πᾶσιν ἀναγγέλλομεν μὲ ζῴησιν τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι, μετὰ παρέλευσιν δύο ἡδὴ ἐτῶν, αἱ περὶ τῆς Βελγικῆς πολέμου ὑποψαί ποτὲ δὲ ἦσαν ἐλιγώτεροι, πολέμου δηλονότι, ὁ ὁποῖος (ἀν ἐκτραγῆ) ἵνα ἐκταναθῇ ἐπέκεινα τῶν ὁρίων τῆς Ὀλλανδίας.

Πρωτῶν τε στρατεύματα κινούμενα πρὸς τὸν Ῥήνον, πολεμικὰ κινήματα ἐκ μέρους τῆς Ῥωσσίας, κτλ. κτλ. αὐτὰ εἶνε λ. Γ. ὁποῖα τῶν ἀπανταχοῦ δημοκόπων.

Εἰς τὴν Ταχυδρομίον, ἄλλην ἡμερῖδα τῆς Ἀλβανίας, ἀναγινώσκουμεν τὰ ἀκόλουθα.

„Εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κρίσιμον περίστασιν χρεώτεϊ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἡ Ἀγγλία ἵνα ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν. Τόσον καιρὸν ἐμέμφοντο τὰς ὑπερβάς, διότι δὲν παρεδέχθησαν ἀποφασιστικὸν ὕψος, καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ μεσολάβησις τῶν δὲν ἦτον ἄλλο παρὰ στείρα πρωτοκόλλων ἀδρανεστάτων. Ἀλλ' αἱ τοιαῦται μεμφιμοῖραι δικαιολογεῖν ἀπ' ἐναντίας τῆς ὑπερβάς μας πληρέσταται. Ἐπειδὴ, ἀφ' ἧς ἐπροσπάθησαν ὅλας δυνάμεις, ἀφ' ἧς παρεδέχθησαν ὅλα τὰ σχέδια, καὶ ἐξήντησαν ὅλας τὰς διπλωματικὰς τρέπας διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον, κατὰ δυστυχίαν δὲν τὸ κατώρθωσαν. Εἴν' ἀξίεπικνος ἡ προσπάθειά των, καὶ διὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶνε δίκαια ὑπεύθυνοι. Αἱ περιστάσεις τὰς παρέσυναν. Ποῖος ἡμῶν προὔτε ποτὲ νῦν προῖδη, ὅτι ἡ Ὀλλανδία ἠθέλην ἀντισταθῆναι εἰς ἐνωμένην τὴν δύναμιν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας; Ἀλλ' ἡ Ὀλλανδία, λέγει, γὰρ μετὰ τὰς ἀπειλάς μας. Πρὸς τοὺς ἡμῶν νῦν μάτην ὅτι δὲν ὑπάρχει δύναμις, ἡ ὁποία ἠλπίσεν ἵνα προσκαλέσῃ ἀτιμωρητὴ τὴν Μεγ. Βρεττανίαν.

Ἰδὲ τὸ κείμενον τῆς μετὰ τὴν Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας συνθήκης περὶ τῶν Ὀλλανδ. Βελγικῶν πραγμάτων, ὑποχρεώσιν τῇ 22 (10) Ὀκτωβρίου 1832.

„Κατὰ πρόσκλησιν τῆς βασιλεὺς τῶν Βέλγων, ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία, πεπεισμένα ὅτι ἐπικυδίστοτε τῆς λοιπῆς ἀναβολῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ τῆς Βελγίας συνθήκης, ἠθέλει καταστήσει εἰς κίνδυνον τὴν γενικὴν εἰρήνην, καίτοι θεωρεῖται μὲ λύπη των ὅτι ἡ Ἀυστρία, Πρωσία καὶ Ῥωσία δὲν εἴν' ἐτοιμαὶ κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἵνα συνεργήσουσι εἰς τὰ δεκτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐρηθείας συνθήκης, ἀπεφάσισαν ὅτι ἡ Γαλλία ἵνα ἐκπληρώσῃ τὸ ἐφ' ἑαυταῖς, χωρὶς πλεονέκτους ἀναβολῆς, τὰς περὶ τούτου ὑποχρεώσεις των, καὶ ἐπόμενος, διὰ νὰ φθάσῃ τὸν σκοπὸν τούτον, λαμβάνοντες ἀμέσως τὰ προσφύετα πρὸς τοῦτο μέτρα, ὁ βασιλεὺς τῶν Γάλλων καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς ἡνωμένης Βασιλείας τῆς Μεγ. Βρεττανίας, ἀπεφάσισαν καὶ ὑπέγραψαν, διὰ τῶν πληρεξουσίων των, τὰ ἀκόλουθα πέντε ἄρθρα.

Α'. Ὑποχρεοῦνται ἵνα γνωστοποιήσιν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον, ὅτι ὁ σκοπὸς των εἶνε ἵνα ἐνεργήσουσι ἀμέσως τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης των

15 (3) Νοεμβρίου 1831, κατὰ τὰς ὁποίας εἰς μὴν ὦν ἦσαν ὑποχρεώσεις καὶ ὡς πρῶτον βῆμα πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου προσκαλοῦν τὸν βασιλεῖα τῆς Ὀλλανδίας ἵνα ὑποχρεωθῇ τὴν 2 Νοεμβρίου (21 Ὀκτωβρίου), ὥστε τῇ 12 τῆς αὐτῆς μηνὸς (31 Ὀκτωβρίου) ἵνα τραβίξῃ ὅλα τὰ στρατεύματα ἀπὸ τῶν τόπων, οἱ ὁποῖοι θέλουν σχηματίσει τὸ Βασίλειον τῆς Βελγίου, τοῦ ὁποῖου τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ οὐδετερότητα ἐγγυήθησαν τὰ συμφωνοῦντα μέρη. Ἡ αὐτὴ ζήτησις θέλει γένει καὶ πρὸς τὸν βασιλεῖα τῶν Βέλγων, δι' ὅσα στρατεύματα ἠθέλον εὑρεθῆναι ἀκόμην εἰς τοὺς τόπους τῆς Ὀλλανδίας. Θέλουν δὲ συγχρόνως διακηρύξει ὅτι, ἀν' ἡ Ὀλλανδία καὶ τὸ Βέλγιον δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν αἰτήσιν ταύτην, ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία θέλουν ἐνεργήσῃ, χωρὶς ἄλλην εἰδοποίησιν ἢ ἀναβολὴν, ὅσα μέτρα ἠθέλον κρίνει ἀναγκαστικά.

Β'. Ἀν' ὁ βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας ἀποποιήσῃ τὴν ἀνὰ εἰρημὴν ὑποχρέωσιν, ὅλα τὰ Ὀλλανδικὰ πλοῖα, ὅσα ἠθέλον εὑρεθῆναι εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, θέλουν τεθῆναι εἰς διακράτησιν (embargo) ὅλας αἱ περιπλέσσονται ναυτικαὶ μοῖραι θέλουν κρατεῖ καὶ ἀποστέλλει εἰς τοὺς λιμένας τῶν ὅσα Ὀλλανδικὰ πλοῖα συναπαντήσῃ εἰς τὴν θάλατταν καὶ ἕνας στόλος Γαλλικὸς καὶ Ἀγγλικὸς, ἐνωμένος, θέλει σταθῇ εἰς τὰ παράλια τῆς Ὀλλανδίας, πρὸς δρατικωτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου.

Γ'. Ἀνίσως τῇ 15 (2) Νοεμβρίου εὑρεθῶν ἀκόμην στρατεύματα Ὀλλανδικὰ εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Βελγίου, ἕνα σῶμα Γαλλικῶν στρατευμάτων θέλει ἐμβῇ εἰς τὴν Βελγικὴν ἐπὶ σκοπῶν τῶν ἵνα διαστή τὰ Ὀλλανδικὰ στρατεύματα ν' ἀφῇσιν τὴν ἐρηθείαν ἐπικράτειαν, ἀφ' οὗ ὅμως ὁ βασιλεὺς τῶν Βέλγων ἐκφράσῃ προηγουμένως τὴν περὶ τούτου ἔφεσιν τε.

Δ'. Ὁ σκοπὸς τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθεῖον ἐκτεθέντος μέτρου θέλει περιορισθῇ εἰς τὴν ἐκ τοῦ φρουρίου Ἀνδερ καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτωμένων ὀχυρωμάτων καὶ τοποθεσιῶν ἔξωσιν τῶν Ὀλλανδικῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῶν Γάλλων, ἐπιθυμῶν καὶ σεβόμενος ἐπίσης τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Βελγίου, κατ' ὅσον καὶ ὅλας τῶν ὑποχρεώσεων ἐπικρατειῶν, ὑποχρεοῦται ῥητῶς καὶ ἐκπεφασμένως ἵνα μὴ τοποθετήσῃ εἰς καμμίαν τῶν ὀχυρωμένων τοῦ Βελγίου πόλεων τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἠθέλον χρησιμεύσει διὰ τὴν προεξηρημένον σκοπὸν αἱ ὅταν ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀνδερ, μὲ ὅλα τὰ φρούρια καὶ ὀχυρώματα τὰ ἀπ' αὐτῆς ἐξαρτώμενα, παραδίδου ἢ ἀφαιρῶν ἀπὸ τὰ Ὀλλανδικὰ στρατεύματα, θέλουν ἐγχειρισθῇ ἀμέσως εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας τῶν Βέλγων, τὰ δὲ Γαλλικὰ στρατεύματα θέλουν ἀποσυρθῇ εὐθὺς μετὰ τοῦτο εἰς τοὺς Γαλλικοὺς τόπους.

Ε'. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῆς παρούσης συνθήκης ἐπικυρωμένης θέλει γένει ἐντός ὀκτῶ ἡμερῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν, εἰς τὸ Ἀνδερ.

Ὑπογραφαὶ. ΤΑΛΛΕΥΡΑΝ, ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 572. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ
 ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.

Ὁ Κύριος Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλίας διέβηκε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐχάτως ἐπιστολὴν, διὰ τῆς ὁποίας κοινοποιεῖ διάφορα διατάγματα τῆς ἐν Ἀλγερίᾳ Γαλλικῆς Ἀρχῆς, ἀπαγορεύοντα τὴν ἐκεῖσε εἰσαγωγὴν ὀπλῶν, καὶ λοιπῶν πλεμικῶν ἀπσκευῶν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ γνωστὴν πειθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνας πλοίαρχους, διὰ νὰ μὴ μένωσι καὶ αὐτοὶ εἰς ἀγνοίαν τῶν διατεταγμένων, καὶ ὑποπέσωσι διὰ τῆτο εἰς τὰς ποινὰς, τὰς ὁποίας ὀνόμας διόρισεν.

Τὰ ἐμποδιζόμενα εἶδη εἶναι τὰ ἑξῆς. Ὅπλα παντὸς εἶδους, εἴτε ξένα, εἴτε Γαλλικὰ, πυρὸς, βλήτρου, σφαίρας, σιδήρου, χαλυψ, μόλυβδος καὶ ἄλλα μέταλλα χρήσιμα εἰς κατασκευὴν ὀπλῶν τῷ θανάφῃ, τὸ νίτρον καὶ ἡ πυρίτις ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν· ἡ δὲ παράβασις καὶ διὰ τὸν πωλητὴν καὶ διὰ τὸν ἀγοραστὴν παιδεύεται μὲ τὴν δήμευσιν τῶν εἰδῶν ἐκείνων, ὅσα ἐπωλήθησαν ἢ εἰσῆχθησαν λαθραίως, μὲ πρόστιμον 300 Φράγ. καὶ μὲ ἀνάλογον φυλάκισιν, ἥτις δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν ἕνα μῆνα.

Τὰ διὰ κυνήγιον ὅπλα καὶ τὰ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν δὲν ἀποδιδάσκονται, εἰμὴ δι' ἀδείας τῆς ἐπιτοπῆς Ἀρχῆς.

Οἱ πλοίαρχοι, εἰσερχόμενοι εἰς τὰς λιμένας τῆς Ἀλγερίας, ὀφείλουσι νὰ φανερώσωσι εἰς τὴν δέλωσιν τῶν ὅσα φέρουσιν ὅπλα εἴτε τῶν ἐπιβατῶν, εἴτε δὲ ἐμπόριον διὰ τὴν ἀπ' ἑαυτῶν ἀπαρτίσιν ἢ ἄδεια.

Εἶναι ἀπολύτως ἀπαγορευμένη ἡ εἰσαγωγὴ ξένης πυρίτιδος. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ τὴν δήμευσιν αὐτῆς καὶ τῶν μέσων τῆς μετακομιδῆς, καὶ μὲ πρόστιμον 40 Φράγ. ἀνὰ κιλόγραμμα.

Οἱ πλοίαρχοι, παρῆρησιάζοντες τὰς δηλώσεις των, ὀφείλουσι νὰ φανερώσωσι εἰς τὰ τελωνεῖα τὴν πυρίτιδα, τὴν ὁποίαν ἔχουσιν εἰς τὰ πλοῖά των, καὶ νὰ τὴν ἐναποθέτωσιν ἀκατάσχετος εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας διὰ νὰ τὴν λάβωσιν εἰς τὴν ἐξόδον των. Ὁ παραβάτης ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 500 Φράγ.

Ἡ Γραμματεία κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως κοινοποιεῖ ταῦτα διὰ τῆς τύπης προσκαλεῖ τὰς ἀρμοδίους Διοικητικὰς Ἀρχὰς διὰ τὴν ἀκριβὴ φύλαξίν των

ἐκ μέρους τῶν πλοίαρχων τῶν ἐμπορευομένων ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἑλληνικῆς τημαίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Νοεμβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Αρ. 573. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡ. ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡ. ΝΑΥΤΙΚΟΥ
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς ἀπάντησιν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῶν Γάλλων διέβηκεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν αὐλικῶν τῆς Βασιλικῆς Γέφυρας, πρεσβύμενος πρὸς τὸ Κοινοβουλευτήριον εἰς ἐναρξιν τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν, ἔπεσε κατεπάνω του πιστολί. Ἡ θάλα πρὸνοια ἐματῶν τὸ συγγενὲς χέδιον τῆς καὶ δυνάως, καὶ ὁ Σ. Μονάρχης, ἀτρέμηντος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀπροσδόκητης τῆτος κινδύνου, ἐξακολούθησε τὴν ὁδὸν τῆς ἐλευθερίας, ἐφθάσεν εἰς τὸ νομοθετικὸν παλάτιον, καὶ ἐξεφώνησε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐθνικὴ Ἐφημερίς δημοσιεύει.

Βαθεῖαν ἀγχανάκτησιν ἡ θάλασσα ὅλας τῶν Παρισίων, ὅταν ἤκουσε τὸ γεγονός. Ὅλας αἱ Ἀρχαὶ τῆς βασιλευσσης καὶ ἀπὸ πλεον πλῆθος πολιτῶν πάσης τάξεως συνήλθον εἰς τὰ Ἀνακτόρια εἰς ἐνδοξὴν τῆς ἀκρας θλίψεως των καὶ εἰς ἐκφρασίαν τῆς πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητος ἀφοσιώσεώς των.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, λαβῶσα γνώσιν ἐπισήμως τῆς συμπτώσεως τῆτος, καὶ ἀθροισμένη π' ὅσα ὀφείλει πρὸς τὴν Βασιλικὴν τῆς εὐλέγειαν, ἀνέπεμψε καὶ ἡ ἰδία, καὶ προσκαλεῖ δι' ὑμῶν καὶ τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας Ἑλληνας νὰ ἀναπέμψωσι τὰς εὐχαριστηρίους εὐχὰς των πρὸς τὸν ὕψιστον διὰ τὴν σωτηρίαν ἐνὸς Μονάρχου, τοῦ ὁποῖου ἡ ὑπαρξίς, τὸσον περιπόθητος εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅσον συντελεστικὴ εἰς τὴν εἰρήν καὶ ἡττοχίαν τῆς Εὐρώπης ὅλης. Φαίνεται καὶ τὴν ἐνδοξὴν εὐεργετικὴν ἔργον καὶ πρὸς τὴν πατρίδα μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Νοεμβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιον, 28 Ὀκτωβρίου - 9 Νοεμβρίου.

Σήμερον περὶ τὴν μίαν ὥραν ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν εἰδήσιν, ὅτι ἡ Κυβὴς Δουλοῦσα Βασις συνελήφθη εἰς τὴν πόλιν Νάντην τῇ 26 Ὀκτωβρίου (7 Νοεμβρίου) εἰς τὰς 10 ὥρας τὸ πρωί. Εὐρέθη δὲ κρυμμένη εἰς οἰκίαν τινα μετὰ τῶν ΚΚ. Μονάρχου καὶ Γα-

ἵσας διαβεβαιώσεις λαμβάνω περὶ τήτου καθημέραν. μεταξύ Γαλλίας καὶ Μεγάλης Βρετανίας ἀνευθεὶς φιλικῆς ἐνώσεως δεσμός θέλει ἀναδειχθῇ, ὡς πρὸς ἀμφότερα μὲν ταῦτα τὰ εἶδη, πρὸς ἄφρονος εὐημερίας καὶ ἰχους, ὡς πρὸς Ἑλνὴν Ἑυρώπην, νέας εἰρήνης ἐγγύησις.

καὶ μόνον ζήτημα ἤμπερ εἶπεν ἀκέρην ναυποψή ἀνησυχίαν τινὲ εἰς τὴν Ἑυρώπην. Ἡ συνθήκη τῆς 15 Νοεμβρίου τοῦ 1831, ἥτις ἐμελλε ἐκτελεσθῇ τὸν χωρισμὸν τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας, ἐμενε, μὴ ὅλας τὰς προσπάθεισιν τῆς Κυβερσεώς μῃ, ἀνεξέγητος τὰ συμβιβαστικὰ μέσα ἐφύοντο ἐξητλημένα, καὶ ὁ σκοπὸς δὲν εἶχεν ἀκόμην ἐπιτοχισθῇ.

Ἐπ' αὐτὴν ἔτι τοιαύτη πρᾶγματων εἰς δὲν ἠδύατο να παραταθῇ χωρὶς να παραβλάψῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας. Ἦτον καιρὸς πλέον να φροντίσω πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν, καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὸ Βέλγιον συμφωνηθεισῶν ὑποχρεώσεων. Ὁ βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐφ' αὐτῇ σύμφωνος εἰς τὰ φρονήματά μῃ, καὶ αἱ σημαῖαι μᾶς ἠνωρέται κυματίζεν ἤδη εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἑσπῶ. Τὰ δὲ Γαλλικὰ στρατεύματα, τῶν ἐποίων ἡ εὐταξία καὶ πειθαρχία ἐξισεῖται μὲ τὴν ἀνδρίαν φθάνει τὴν στιγμήν ταύτην, ἔχοντα συντεταγμένους μετοξὺ τῶν καὶ τοὺς δύο μὲν οὐκ. ὑπὲρ τὰ τεῖχη τοῦ Ἀιθέρος.

Συζεύξας τὴν ἀγαπητὴν μῃ θυγατέρα μὲ τὸν βασιλέα τῶν Βέλγων, κατέστησα ἰχυροτέρων διὰ τὸν νέον τὸν δεσμὸν τὴν μεταξύ τῶν δύο λαῶν χάσιν. Ἡ πρᾶξις, ἡ καθιερώσασα τὴν ἐπίσημην ταύτην ἐνώσιν, θέλει τιθῆναι ἐπ' ὤψιστος.

Οἱ ὑπουργοί μῃ διατάχθησαν ὡσαύτως να σᾶς κοιν ποιήσουν τὴν μεταξύ τῆς Κυβερσεώς μῃ καὶ τῶν ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχιῶν συμφωνηθεῖσαν τῇ 4 Ἰουλίου 1831 συνθήκην, διὰ τῆς ἐποίας λαμβάνουν πέρασ εἰ ἀμειβαῖται ἀμφότερων τῶν ἐπικρατειῶν αἰτήσεις.

Ἀφ' οὗ σᾶς γνωσποιηθῇ ὡσαύτως καὶ ἡ συνθήκη, διὰ τῆς ἐποίας ὁ Πρίγκιψ Ὁθων τῆς Βαυτείας προσκελήθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, θέλω σᾶς ζητήσῃ τὰ μέσα τοῦ να ἐξασφαλίσω, ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν συμμάχων μου, δάνειον ἀναπληρωκτικὸν πρὸς σερέωσιν τοῦ διὰ τῶν φροντίδων καὶ τῆς συνδρομῆς μᾶς θεμελιωθέντος νέου Κράτους.

Ἐπιθῶ να συμπληρωθῇ ὅσον τάχιστα ἡ θεμελιώδης νομοθεσία μᾶς. Οἱ εἰς τὸν ἀρχὸν τῆς Χάρτης ἀναφερόμενοί μῃ θέλουν σᾶς ἐμφανισθῇ ἐν διαστήματι τῆς ἐφετεινῆς συνεδριάσεως. Ἐχόντες να σκεφθῇτε περὶ τῆς τῶν ὑπουργῶν εὐθύνης, περὶ τῶν κατ' ἐπαρχίαν καὶ κατὰ κοινότητα διοικήσεων, περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδείσεως, καὶ περὶ ὅσων ἀφ' ὧν τὰ περὶ τὰς βαθμὲς τῶν στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν.

Πολλοὶ ἄλλοι νόμοι, πολιτικῶς μὲν ὅχι τόσοι ὅσοι

ἄλλοι, οὐσιωδέσαστο ὅμως διὰ τὰ συμφέροντα τῆς τόπου, θέλουν ὡσαύτως σᾶς παρουσιασθῇ.

Ἐπεθυμῶσα, εἰν ἦτον δυνατὸν, να σᾶς προβάλλω ἀμέσως τώρα τὴν ἐλάττωσιν τῶν δημοσίων φόρων ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν Γαλλίαν χρέη μᾶς, καὶ αἱ περιστάσεις, εἰς τὰς ἐποίας εὐρισκόμεθα, μᾶς ἐπιβάλλουν βαρεῖας ἀκόμην θυσίας, τῶν ἐπείων ὅμως ἡ γενική κατὰστασις τῆς Ἑυρώπης μᾶς ἐπιτρέπει να προὐδωμεν τὸ θέμα. Τὸ μέλλον μᾶς οἰωνίζεται αἰσιώτατον ἡ δημοσία πίσις διατηρεῖται καὶ ἐνισχύεται, καὶ ἀναμφόβολα τεκμήρια μαρτυροῦν τὰς προσόδους τῆς ἐθνικῆς εὐπορίας.

Ἀς ἀγωνισθῶμεν ἀκόμην ὀλίγον, καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη τῶν ἀχωρίστων ἀπὸ τὰς μεγάλας μεταπλιτεύσεις ἀνησυχιῶν θέλουν ἐξαλειφθῇ. Τὸ αἶδημα τῆς μοιμότητος θέλει πάλιν εἰσαχθῇ εἰς ὅλων τὰς καρδίας ἡ Γαλλία θέλει λάβει ἰλ' κληρον τὴν περὶ τῆς μέλλοντος αὐτῆς ἐμπιστύνειν, καὶ τότε θέλει πραγματποιηθῇ ἡ εὐκταίτερα τῶν ἐφέσεών μῃ, τὸ να ἴδω δηλόν τι τὴν πατρίδα μου ἀνυψωμένην, εἰς τὴν ποίαν ἀξιοχρέως ἀπεκδέχεται εὐημερίαν, καὶ να λέγω ἐν πεποιθήσει, ὅτι οἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀγῶνές μου δὲν ὑπῆρξαν ἀτελὲς φέρηται.

ΛΕΥΚΑ.

Ἐξακόσιοι χ' δὲν ἰεοῖ ἀπὸ τὴν π' λιν Γλάσκω ἐχημάτισαν ἐν τάγμα, τὸ πρὸν αἰώμασαν τὰ γμα τῶν συνταγματικῶν ἐθελοντῶν τῆς Πέτρον. Μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας κινῶν διὰ τὸ Πέτρον, ὅπως πηγαίνουν να ὑπερμαχήσων διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πορτογαλλίας.

Λένδρα, 26 Ὀκτωβρίου. Εἰς τὴν ἐφημερίδα Σφαῖραν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκέλευσις διαταγὴ τῆς Συμβουλῆς περὶ διακράτησεως (embargo) τῶν Ὀλλανδικῶν πλοίων.

„Ἐν τῇ αἰλῇ τῆς Ἀγ. Ἰακώβου, 6 Νοεμβρίου (25 Ὀκτωβρίου) 1832, παρόντων τῶν ὑπεργῶν τῆς Α. Μ. ἐν συμβουλίῳ,

„Ἀπαγορεύεται παρὰ τῆ βασιλέως μέχρι δευτέρας διαταγῆς, κατὰ γνώμην καὶ τῆς ἰδιαιτέρως Συμβουλῆς, εἰς ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐπικράτειαν τῆς Α. Μ. πλοῖα, να πλεύσων εἰς τὰς λιμένας τῆς Ὀλλανδίας.

„Ἡ Α. Μ. διατάττει γενικὴν διακράτησιν (embargo) ὅλων τῶν πλοίων τῶν ἀνηκόντων εἰς ἐπικράτειαν τῆς βασιλέως τῆς Ὀλλανδίας, ὅσα ἤθελον εὐρεθῇ κατὰ τὸ παρὲν, ἢ εἰσπλεύσων ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὰς λιμένας τῆς Μεγ. Βρετανίας ἢ διακράτησις θέλει περιλαμβάνει τόσοι τὰ αἶμα, ὅσον καὶ τὰς ἰδιοκτησίας τὰς εὐρισκόμενας εἰς τὰς ζητήντας πλοῖα, καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Α. Μ. θέλουν φέρει εἰς τὰς Ἀγγλικὰς λιμένας ὅσα πλοῖα φέρων Ὀλλανδικὴν σημαίαν. Προσκαλεσθῇ δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀγγλικῆς ναυτικῆς να φέρων προσηκτικώτατα, ὥστε τὰ φέρια τῶν κρατηθησομένων πλοίων να προφυλαχθῶν ἀπὸ ἐποικονδῆποτε βλάβης.

